

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 472

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 iunie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
120.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	2	
438.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	3	
★			
125.	— Lege pentru completarea Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.....	3	
445.	— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	4	
★			
441.	— Decret privind acordarea gradului de general de flotilă aeriană cu o stea, post-mortem, unui comandor din Ministerul Apărării Naționale		4
442.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror		5
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
35.	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la recomandarea de Decizie a Consiliului de autorizare a deschiderii negocierilor privind un pact mondial pentru mediu — COM(2018)138		5
36.	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu — Raport privind progresele înregistrate cu privire la punerea în aplicare a Agendei europene privind migrația — COM(2018)250		6–7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
	Decizia nr. 812 din 7 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1)—(3), art. 7 alin. (1)—(3) și (5)—(6), art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite		7–14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
396.	— Hotărâre privind unele măsuri referitoare la pregătirea și exercitarea de către România a Președinției Consiliului Uniunii Europene în anul 2019		15–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2016
pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate
Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78 din 16 noiembrie 2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 22 noiembrie 2016, cu modificările ulterioare, cu următoarele modificări:

1. La articolul 2 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) participarea la ședințele de judecată, cu excepția fazei de executare a pedepsei, în cauzele pentru care procurorii Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism au sesizat instanțele de judecată ori au exercitat căile de atac ori în alte situații în care participarea procurorului este obligatorie în raport cu infrațiunile date de prezenta ordonanță de urgență în competența direcției;”

2. La articolul 4, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cadrul ori în afara secțiilor Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism se pot înființa sau desființa, prin ordin al procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism, servicii, birouri, departamente ori compartimente.”

3. La articolul 7, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) În cadrul Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism funcționează, în limita posturilor prevăzute de lege, ofițeri și agenți de poliție detașați în vederea efectuării cu celeritate și în mod temeinic a activităților de descoperire și de urmărire a infraționiilor date de lege în competența direcției.”

4. La articolul 8, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Raportul de constatare întocmit din dispoziția scrisă a procurorului, precum și procesul-verbal de efectuare a percheziției informatice întocmit de către specialiștii prevăzuți la alin. (1) constituie mijloace de probă, în condițiile Codului de procedură penală.”

5. La articolul 11 alineatul (1) punctul 1, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) infrațiunile prevăzute la art. 188, art. 189, art. 205, art. 207, art. 209, art. 213, art. 217 cu referire la art. 209 și la art. 213 alin. (2), art. 247 alin. (2), art. 249—251, art. 252 cu referire la art. 249—251, art. 263, art. 264, art. 310, art. 311, art. 313, dacă

valorile falsificate sunt dintre cele prevăzute la art. 310 și art. 311, art. 314—316, dacă valorile străine falsificate sunt dintre cele prevăzute la art. 310 și art. 311, art. 325, art. 342, art. 345, art. 346, art. 346¹, art. 347, art. 351, art. 359, art. 360, art. 366 cu referire la art. 360 din Codul penal; infrațiunile prevăzute de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare; infrațiunea prevăzută la art. 154 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și infrațiunea prevăzută la art. 5 din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare;”

6. La articolul 11 alineatul (1), punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. următoarele infrațiuni prevăzute în Codul penal: art. 210, art. 211, art. 217 cu referire la art. 210 și art. 211, art. 303, art. 309 cu referire la art. 303, art. 328 cu referire la art. 325, art. 361—365, art. 366 cu referire la art. 361—365, art. 374 și art. 394—412, precum și infrațiunile prevăzute de Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată, cu completările ulterioare; infrațiunile prevăzute de Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare; infrațiunile prevăzute de Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare; infrațiunile prevăzute de Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare; infrațiunile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 121/2006 privind regimul juridic al precursorilor de droguri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 186/2007, cu modificările ulterioare; infrațiunile prevăzute de Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată; infrațiunile prevăzute de Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare; infrațiunile prevăzute de Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață;”

7. La articolul 18 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) 290 de ofițeri și agenți de poliție judiciară, ce urmează a fi desemnați în următorii 5 ani, câte 50 pe an.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚUIANU

București, 4 iunie 2018.
Nr. 120.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 4 iunie 2018.
Nr. 438.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru completarea Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — După articolul 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, cu modificările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 251, cu următorul cuprins:

„Art. 251. — Interdicțiile aplicate persoanelor care au avut calitatea de senator și/sau deputat în oricare dintre mandatele

cuprinse în perioada 2007—2013, în temeiul art. 25, pe baza rapoartelor de evaluare întocmite de Agenția Națională de Integritate și care au constatat nerespectarea prevederilor legale privind conflictul de interese în exercitarea oricăruia dintre mandatele de senator și/sau deputat în perioada 2007—2013, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 219/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, încetează de drept.”

Art. II. — Modificările aduse prin prezenta lege se aplică începând cu data intrării în vigoare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor ar. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚUIANU

București, 7 iunie 2018.
Nr. 125.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru completarea
Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor
și demnităților publice, pentru modificarea și completarea
Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea
și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum
și pentru modificarea și completarea altor acte normative**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 iunie 2018.
Nr. 445.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea gradului de general de flotilă aeriană
cu o stea, post-mortem, unui comandor
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 54/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului comandor Stăiculescu *Mihail* Ion i se acordă, post-mortem, gradul de general de flotilă aeriană cu o stea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

București, 6 iunie 2018.
Nr. 441.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind eliberarea din funcție a unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 456/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Mariana Didina Mihai, procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 iunie 2018.
Nr. 442.

A C T E A L E C A M E R E I D E P U T A Ț I L O R

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

H O T Ă R Ă R E

privind adoptarea opiniei referitoare la recomandarea de Decizie a Consiliului de autorizare a deschiderii negocierilor privind un pact mondial pentru mediu — COM(2018)138

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4c-19/265 adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 30 mai 2018, Camera Deputaților:

1. Salută adoptarea recentă a Rezoluției ONU referitoare la Pactul mondial al mediului, precum și contribuția Comisiei Europene și a statelor membre inițiatoare și susținătoare la acest proces.

2. Consideră că este benefică utilizarea mecanismului de consultare publică, folosit de-a lungul timpului de Comisia Europeană, la potențialul său cel mai înalt, astfel încât întrebuițarea mecanismelor de consultare stabilite la nivel mondial să fie axată pe acele zone unde procesele consultative sunt inerent limitate sau dificile.

3. Recomandă o abordare regională a procesului de consultare și negociere, pentru a beneficia de pe urma diversității de abordare din Asia, America de Sud și Africa,

inclusiv prin analizarea punctelor de vedere ale organizațiilor statelor de pe aceste continente.

4. Consideră că Pactul pentru mediu reprezintă o ocazie de a stabili drepturi și obligații în ceea ce privește dezvoltarea durabilă, acolo unde este posibil, sau cel puțin de a iniția dezbateri pe această temă.

5. Atrage atenția asupra necesității de a avea permanent în vedere progresele înregistrate în domeniul științelor mediului, în mod special experiența practicienilor, abordare prezentă în programele de mediu ale Uniunii Europene.

6. Menționează că experiența testului de subsidiaritate practicat de parlamentele naționale ale statelor membre poate fi utilă în negocierile Pactului pentru mediu în ceea ce privește identificarea acelor aspecte care pot fi rezolvate mai bine la nivel statal.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 6 iunie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CARMEN-ILEANA MIHĂLCESCU

București, 6 iunie 2018.
Nr. 35.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu — Raport privind progresele înregistrate cu privire la punerea în aplicare a Agendei europene privind migrația — COM(2018)250

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4c-19/266 adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 30.05.2018, Camera Deputaților:

1. Apreciază în mod pozitiv rezultatele raportate ale implementării Agendei europene privind migrația, dar subliniază necesitatea continuării și îmbunătățirii acestora pe viitor, în egală măsură cu o continuă adaptare și negociere a instrumentelor și politicilor din domeniu în funcție de contextul intern și extern la nivel european, precum și de situația specifică din statele de origine și de tranzit pentru rutele migratorii, ca și din statele membre implicate.

2. Salută desemnarea Agendei europene privind migrația ca prioritate de către președinția bulgară a Consiliului UE și subliniază necesitatea unor eforturi concentrate, atât în privința dimensiunii interne, cât și externe, din partea statelor membre în direcția unui cadru în materie de migrație rezistent la crize, consolidarea în continuare a frontierelor externe ale Uniunii Europene, asigurarea unei cooperări eficiente cu țările de tranzit și furnizarea sprijinului necesar pentru țările de origine.

3. Susține includerea acestei teme pe agenda președinției României a Consiliului UE și subliniază necesitatea menținerii acestui subiect în rândul celor mai importante teme de discuție la nivel european, inclusiv prin luarea în discuție a tuturor aspectelor relevante în plan european și regional, precum și a situației interne din statele de origine și de tranzit sau din statele membre.

4. Atrage atenția că principala preocupare trebuie să rămână combaterea cauzelor migrației la sursă, prin abordarea în primul rând a problemelor din statele de origine.

5. Susține necesitatea consolidării Agendei europene privind migrația, atât prin reformarea sau renegocierea actualelor tratate, cât și prin consolidarea sau reformarea agențiilor sau instituțiilor specializate, însă atrage atenția că un astfel de proces trebuie efectuat împreună cu toate statele membre, prin dialog direct cu acestea și ținând cont inclusiv de specificul și contextul intern al fiecărui stat membru.

6. Apreciază rezultatele înregistrate în ce privește controalele efectuate pe ruta Balcanilor de Vest și consideră că sunt necesare eforturi sporite nu doar de monitorizare a evoluțiilor, dar și de preîntâmpinare a unor eventuale metode noi pentru introducerea ilegală a migranților și de adaptare continuă a metodelor folosite pentru a contracara astfel de evoluții.

7. Observă tendința ca ruta central-mediteraneeană și cea vest-mediteraneeană să devină principalele rute de migrație neregulamentară și atrage atenția asupra unei schimbări în concentrarea originii fluxului migraționist de la statele din Orientul Mijlociu la cele din Nordul Africii, statele sahariene și subsahariene.

8. Recomandă diversificarea cooperării cu statele din Nordul Africii, statele sahariene și subsahariene și implementarea de

programe în aceste zone, pentru a reduce presiunea migraționistă și a combate mai eficient migrația ilegală, precum și încheierea unor acorduri de gestionare a crizei migraționiste cu aceste state, cu precădere cu cele implicate în politica europeană de vecinătate.

9. Apreciază că astfel de acorduri cu state partenere din vecinătatea Uniunii Europene pot servi ca bază pentru viitoare parteneriate pe termen lung, care să vizeze inclusiv dimensiunea de sprijin pentru reformele democratice, instituționale, educaționale sau socioeconomice, precum și îmbunătățirea cooperării economice și a schimburilor socioculturale. Subliniază că o astfel de conduită s-ar înscrie în eforturile privind apropierea dintre UE și statele partenere din vecinătate, inclusiv în ceea ce privește viitoarele demersuri pentru aderarea la blocul comunitar.

10. Atrage atenția asupra menținerii posibilității privind apariția unei noi rute de migrație prin Marea Neagră și recomandă efectuarea de analize aprofundate privitoare la potențialul impact asupra Uniunii Europene și a statelor membre și asupra instrumentelor avute la dispoziție pentru a combate efectele negative, cu precădere în ce privește statele membre riverane, respectiv România și Bulgaria.

11. Reamintește recomandările anterioare privind efectuarea unei simulări a posibilelor implicații provocate de deschiderea unei rute migraționiste prin Marea Neagră, inclusiv în ce privește aspectele financiare și implicarea tuturor statelor membre, pe baza rezultatelor de până acum privind Agenda europeană a migrației, și care să includă date referitoare la sprijinul Uniunii pentru statele vizate direct de o astfel de posibilitate, care să urmeze sprijinului acordat altor state membre aflate pe rute migraționiste până la acest moment.

12. Susține că ar fi benefică detalierea unei posibile implicări a altor state partenere ale Uniunii Europene, cu precădere cele din politica europeană de vecinătate, care s-ar putea afla pe ruta migraționistă dinspre Marea Neagră către statele membre.

13. Salută preocuparea actuală la nivel european ca în viitorul cadru financiar multianual politicile aparținând „noii generații” să ocupe o serie de capitole distincte, printre care s-ar putea număra și subiectul actualului document.

14. Apreciază ca fiind necesară o alocare financiară responsabilă în ce privește eforturile de gestionare a migrației, care să țină cont și de suportul pentru statele și agențiile care gestionează frontierele externe ale spațiului Schengen și ale Uniunii Europene.

15. Reamintește că sunt necesare evidențierea și tratarea în ansamblu a întregului efort din partea statelor membre, ținând cont atât de capacitatea de transfer și de contribuția financiară, cât și de implicarea în gestionarea fluxului de migranți și în asigurarea securității frontierelor externe ale Uniunii Europene.

16. Îndeamnă la o abordare responsabilă din partea statelor membre și a instituțiilor și agențiilor europene cu privire la

asigurarea integrării migranților, la securitatea lor și la securitatea cetățenilor europeni, printr-o monitorizare constantă și eforturi concentrate în ce privește primirea și integrarea migranților.

17. Consideră că transferul constituie doar una dintre soluții și că principala cale de combatere a traficului de migranți și a migrației ilegale o constituie identificarea de soluții pentru problemele din statele de origine care stau la baza migrației, precum și pentru combaterea efectivă a traficului ilegal de persoane pe rutele de migrație.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 6 iunie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CARMEN-ILEANA MIHĂLCESCU

București, 6 iunie 2018.
Nr. 36.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 812

din 7 decembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1)—(3), art. 7 alin. (1)—(3) și (5)—(6), art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—5, art. 6 alin. (1), art. 7—8 și art. 10—11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 31 octombrie 2017, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus conexarea unui număr de 45 de dosare la Dosarul nr. 325D/2017, care este primul înregistrat, acestea fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată. La același termen, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 7 noiembrie 2017 și apoi, pentru aceleași motive, pentru data de 9 noiembrie 2017, când, având în vedere necesitatea lămuririi suplimentare a unor aspecte, în temeiul dispozițiilor art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, a dispus redeschiderea dezbaterilor pentru data de 7 decembrie 2017, cu citarea părților și a Ministerului Public, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

3. Președintele dispune efectuarea apelului în Dosarul nr. 325D/2017 și, constatându-se lipsa părților, față de care

18. Apreciază ca fiind relevant exemplul Parlamentului European care are în vedere inițierea unei platforme pentru un dialog regulat între statele membre și instituțiile europene cu privire la cooperarea și împărțirea responsabilităților între actorii implicați în gestionarea crizei migraționiste. Recomandă susținerea și extinderea unui astfel de format, considerând că, prin asigurarea unui dialog perpetuu, vor fi identificate modalitățile cele mai eficiente prin care statele membre pot contribui la eforturile Uniunii Europene în acest dosar într-o manieră echitabilă și care să țină cont de specificul fiecărui stat membru în parte.

procedura de citare a fost legal îndeplinită, pune în discuție revenirea la măsura conexării dosarelor, dispusă în ședința publică din data de 31 octombrie 2017, având în vedere necesitatea conexării acestora inclusiv în funcție de criteriul existenței unei executări silite a consumatorilor, la data transmiterii către creditorii a notificării prevăzute de art. 5 alin. (1) din Legea nr. 77/2016.

4. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura pusă în discuție, iar Curtea, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992, dispune revenirea asupra măsurii conexării, luate în ședința publică din data de 31 octombrie 2017.

5. Președintele dispune efectuarea apelului în dosarele nr. 644D/2017, nr. 760D/2017, nr. 938D/2017, nr. 988D/2017, nr. 1.030D/2017, nr. 1.031D/2017, nr. 1.033D/2017, nr. 2.293D/2017 și nr. 2.370D/2017, având ca obiect excepții de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1)—(3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.

6. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

7. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea celor 9 dosare. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea acestora. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea celor 9 dosare, Dosarul nr. 644D/2017 fiind primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată că a fost sesizată de către următoarele instanțe judecătorești, astfel:

9. Prin Încheierea din 23 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 13.036/280/2016, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 644D/2017.

10. Prin Încheierea din 9 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 18.563/300/2016, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 760D/2017.

11. Prin Încheierea din 3 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.204/176/2016, **Judecătoria Alba Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 [cu excepția sintagmei „precum și din devalorizarea bunurilor imobile”] din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite**, excepție ridicată de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 938D/2017.

12. Prin Încheierea din 23 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 5.959/333/2016, **Judecătoria Vaslui a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5) și art. 10 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite**, excepție ridicată de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 988D/2017.

13. Prin Încheierea din 23 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 16.193/302/2016, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 10 și art. 11 [cu excepția sintagmei „precum și din devalorizarea bunurilor imobile”] din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite**, excepție ridicată de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.030D/2017.

14. Prin Încheierea din 23 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.786/333/2016, **Judecătoria Vaslui a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite**, excepție ridicată de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.031D/2017.

15. Prin Încheierea din 22 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 12.883/280/2016, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri**

imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea ERB New Europe Funding II B.V. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.033D/2017.

16. Prin Încheierea din 7 iulie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 34.845/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 [cu excepția sintagmei „precum și din devalorizarea bunurilor imobile”] din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.293D/2017.

17. Prin Încheierea din 5 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 33.422/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) și (3), art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.370D/2017.

18. Excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate în cauze al căror obiect constă în formularea de către **autoarele excepțiilor** a unor contestații privind neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii dării în plată. În schimb, în dosarele Curții nr. 938D/2017 și nr. 2.370D/2017, excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate în cauze având ca obiect soluționarea unor **acțiuni formulate, în temeiul Legii nr. 77/2016, de către consumatori**.

19. În **motivarea excepțiilor de neconstituționalitate**, în raport cu **art. 1 alin. (5) din Constituție**, se menționează modul defectuos în care legiuitorul și-a exercitat competența de legiferare, prin încălcarea cerințelor referitoare la previzibilitatea pe care trebuie să o aibă un act normativ. Se identifică o serie de dispoziții din Legea nr. 77/2016 care încălcă cerințele privitoare la claritatea și previzibilitatea unui act normativ, astfel cum acestea au fost statuate în jurisprudența Curții Constituționale. În primul rând, Legea dării în plată nu clarifică mai multe aspecte privitoare la modul de aplicare a dispozițiilor sale; astfel, legea nu definește noțiunea de „locuință”, nu stabilește în sarcina cui vor fi cheltuielile de executare silită și nici nu stabilește cu claritate domeniul de aplicare prin utilizarea sintagmei „contract de credit”.

20. În al doilea rând, legea este imprecisă prin faptul că prevede o derogare de la dispozițiile Codului civil, fără a preciza care sunt dispozițiile legale vizate de aceasta. Or, în condițiile în care Codul civil reprezintă norma generală, excepțiile prevăzute de legea specială trebuie să fie expres și limitativ statuate. Altfel, rezultatul pe care îl produce lipsa de coerență a textului Legii nr. 77/2016 este nașterea unui „drept civil paralel”, în condițiile în care este de la sine înțeles că Legea nr. 77/2016 nu poate exista „singură” în circuitul civil, ci doar prin coroborare cu alte acte normative.

21. În al treilea rând, în art. 2 din Legea nr. 77/2016 se prevede faptul că această lege „se coroborează” cu dispozițiile mai multor acte normative; însă legea nu prevede în ce fel se va face această operațiune de coroborare, în condițiile în care, din punct de vedere material, dispozițiile Legii nr. 77/2016 tind, mai mult, spre o modificare, iar uneori (cum ar fi cazul Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare) spre o înlăturare de la aplicare și schimbare totală a reglementării. De asemenea, Legea nr. 77/2016 derogă de la dispozițiile Codului de procedură civilă în ceea ce privește regimul juridic al executării silite, al competenței instanțelor judecătorești etc. Nu în ultimul rând, legea dării în plată nu se referă în niciun fel la „coroborarea” cu dispozițiile Legii

nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil. *Ultima ratio*, legea dării în plată lasă o largă marjă de interpretare aspectelor tranzitorii, deoarece nu face nicio referire la regimul aplicabil contractelor încheiate sub imperiul Codului civil din 1864. Toate aceste exemple de inadvertențe, care țin de relația dintre legea dării în plată și restul cadrului normativ, conduc la un caracter imprecis al normeii.

22. Se mai arată că se încalcă principiile previzibilității și accesibilității legii, întrucât i se impune creditorului ipotecar să accepte bunul în orice condiții, cu efect liberatoriu, sub sancțiunea pronunțării împotriva sa a unei hotărâri judecătorești care să confirme transferul dreptului de proprietate în patrimoniul său. Se mai arată că legiuitorul modifică destinația bunului, afectat inițial garantării executării unui contract de credit, în bun ce servește ca mijloc de plată cu efect liberatoriu. În plus, Legea nr. 77/2016 nu menține, pe întreaga perioadă a derulării contractului de credit, efectele prevăzute de părți sau care ar fi putut fi prevăzute la încheierea acestuia. Art. 3 din Legea nr. 77/2016 dispune că dispozițiile sale derogă de la Codul civil, fără a se indica expres textul/articolul de la care se derogă.

23. În continuare, autoarele arată că art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 sunt contrare **art. 15 alin. (2) din Constituție**, întrucât consacră efectul retroactiv al legii în totalitatea sa. Astfel, Legea nr. 77/2016 este aplicabilă contractelor de credit încheiate anterior intrării sale în vigoare, precum și executărilor silite demarate anterior acestui moment, indiferent de stadiul lor.

24. Autoarele excepțiilor susțin că legea nouă adaugă raportului juridic născut sub imperiul legii vechi o instituție juridică cu caracter de noutate față de dispozițiile legale aplicabile la data încheierii raportului juridic avute în vedere de părți. Prin aplicarea legii noi se ajunge, așadar, la o altă consecință, la alte efecte ale contractului și la un alt mecanism de stingere a obligațiilor decât cele prevăzute de legea sub imperiul căreia au fost încheiate contractele. Atunci când s-a încheiat contractul de credit, părțile au convenit ca debitorul să se oblige să restituie sumele de bani primite cu titlu de împrumut. Ulterior, în viața contractului intervine legiuitorul și, împotriva voinței creditorului, conferă debitorului dreptul ca acesta să se libereze de obligația sa față de creditor printr-un alt bun decât cel la care s-a așteptat și se așteaptă în mod legitim creditorul, fără să distingă după cum bunul este afectat sau nu de alte sarcini ori de stadiul în care acesta se găsește ori să solicite creditorului stingerea tuturor obligațiilor în cazul în care bunul imobil afectat garanției creditorului a fost deja supus procedurii de executare silită.

25. În continuare se susține că art. 6 alin. (6) din Codul civil a clarificat noțiunea de „situație juridică”, valorificând experiența doctrinară și jurisprudențială în materie, iar ipoteza reglementată de art. 3 din Legea nr. 77/2016 nu poate să fie calificată drept o situație juridică, respectiv un „statut” personal sau real. Prin urmare, în cazul în care contractele au fost încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, nu se poate aplica art. 11 în forma actuală, adică nu se poate institui în sarcina profesionistului obligația de a prelua cu titlu de dare în plată imobilul afectat garanției, cu efect liberatoriu pentru întreaga creanță, pentru că un asemenea efect al contractului nu era prevăzut de lege la data stabilirii obligațiilor, respectiv la data încheierii contractului. Or, dacă art. 11 prevede că dispozițiile noii legi se aplică inclusiv contractelor în curs de derulare, adică și celor încheiate înainte de intrarea în vigoare a legii, înseamnă că textul este neconstituțional pentru că înfrânge principiul neretroactivității legii noi. În concluzie, pentru contractele încheiate înainte de data intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016 nu pot fi avute în vedere alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea sub imperiul căreia au fost încheiate.

26. Autoarele mai susțin că dispozițiile care fac obiectul excepțiilor retroactivează, întrucât modalitatea de rambursare, prin plată, a creditului este un element asupra căruia părțile

contractului cad de acord, obligatoriu și definitiv, la momentul încheierii acestuia, și aceasta reprezintă o situație juridică consumată la momentul încheierii contractului. De aceea nu se poate susține că părțile realizează un nou acord cu fiecare plată a ratei de credit.

27. În continuare se mai arată că, la data încheierii contractului, legislația nu prevedea ca modalitate alternativă de stingere a obligației darea în plată. Din acest motiv, o intervenție ulterioară a legiuitorului, în sensul obligării creditorului de a accepta darea în plată a imobilului ce face obiectul garanției, înșală așteptarea legitimă a creditorului de la momentul încheierii contractului și este, ca atare, retroactivă.

28. Autoarele excepțiilor apreciază că se încalcă **art. 16 alin. (1) din Constituție**. Prin Legea nr. 77/2016 se instituie un tratament discriminatoriu al creditorilor față de consumatorii care au încheiat contracte de credit garantate cu ipotecă, întrucât acestea pun creditorul într-o poziție de inferioritate, câtă vreme transferul dreptului de proprietate nu este condiționat de acordul creditorului pentru dobândirea imobilului. Consumatorului i se recunoaște dreptul absolut de a se libera de datorie prin simplul transfer al imobilului constituit drept garanție, fără a ține cont de interesul și opțiunea creditorului, situație de natură să îl plaseze într-o poziție privilegiată pe debitor, cu nesocotirea dispozițiilor constituționale.

29. Neconstituționalitatea art. 7 din Legea nr. 77/2016 decurge, în primul rând, din încălcarea prevederilor **art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 21 privind liberul acces la justiție**, având în vedere că obiectul contestației este limitat strict la condițiile de admisibilitate prevăzute în art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 — dispoziții care sunt neconstituționale în raport cu libertatea economică și dreptul de proprietate. Practic, deși creditorul are dreptul de a contesta notificarea cu privire la transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilului afectat garanției, prin darea în plată, acesta nu poate formula nicio apărare cu privire la drepturile sale și cu privire la aspectele particulare ale speței care ar putea conduce, eventual, la o inadmisibilitate a notificării. Având în vedere că, față de condițiile de admisibilitate prevăzute în lege, se conferă un drept general tuturor consumatorilor, fără a se avea în vedere o reechilibrare a contractului, în contextul în care executarea acestuia ar deveni prea oneroasă pentru consumator, din diverse circumstanțe excepționale, limitarea obiectului contestației strict la aceste motive echivalează, în cele din urmă, cu o îngrădire nejustificată a dreptului la apărare și a accesului la justiție, care, în aceste condiții, devin ineficace și iluzorii. Aceasta reprezintă și o încălcare a dreptului la un proces echitabil consacrat de art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

30. Autoarele excepțiilor mai susțin că prin dispozițiile criticate se aduce o atingere nepermisă dreptului de proprietate privată, garantat de **art. 44 din Constituție**, al creditorului asupra sumelor de bani acordate cu titlu de împrumut, sume care nu se vor mai restitui în integralitate ca urmare a aplicării Legii nr. 77/2016. Or, creditorii dețin un drept de proprietate asupra întregii sume acordate cu titlu de împrumut, iar dispozițiile legale prin care se prevede recuperarea creanței numai în limita valorii imobilului adus în garanție și supus transferului forțat de proprietate echivalează cu o expropriere, câtă vreme nu se va recupera toată suma acordată. Această expropriere nu se produce în conformitate cu dispozițiile constituționale, întrucât pierderea dreptului de proprietate asupra creanței nu este compensată de o prealabilă și dreaptă despăgubire și nici nu operează pentru o cauză de utilitate publică, stabilită conform legii.

31. În speță, continuă autoarele excepțiilor de neconstituționalitate, dreptul consumatorului este unul discreționar, deoarece acesta poate alege în orice moment obligarea instituției creditoare la achiziționarea imobilului. Privarea de bun nu are loc pe baza unui act al vreunei administrații, ci pe temeiul voinței unui particular, ceea ce face

ca această ingerință să fie una arbitrară, întrucât particularul, respectiv consumatorul, nu este obligat să urmărească vreun interes public, ci numai interesele sale private, atunci când solicită privarea instituției creditoare de bunul său.

32. Limitarea gravă adusă dreptului de proprietate prin mecanismul dării în plată nu se încadrează în limitele permise de art. 53 din Constituție, pierderea dreptului de proprietate nefiind proporțională cu scopul urmărit, elementul de protecție socială neregăsindu-se în condițiile de admisibilitate prevăzute de lege.

33. În consecință, prin instituirea dării în plată cu efect liberatoriu, în lipsa consimțământului creditorului, la deplina discreție a consumatorului și fără a fi prevăzute condiții minime de admisibilitate care să se refere la dificultățile financiare ale consumatorului, se încalcă dreptul de proprietate privată al creditorului.

34. Se susține că dreptul de proprietate privată este în mod evident limitat, întrucât statul intervine în acordul de voință deja format cu privire la stingerea împrumutului. În acest fel se ajunge la o veritabilă expropriere, realizată în favoarea unei terțe persoane de drept privat, fără a exista însă o garanție oferită creditorului.

35. Autoarele arată că scopul urmărit de legiuitor — degrevarea de datorii a unei categorii limitate de debitori din contractele de credit bancar — nu constă în satisfacerea unui interes general. Susțin că legea criticată nu respectă condiția referitoare la necesitatea restrângerii exercițiului dreptului de proprietate, întrucât legiuitorul avea la dispoziție instituția juridică a impreviziunii, mai puțin restrictivă în ceea ce privește exercitarea dreptului de proprietate privată. Cu referire la încălcarea principiului proporționalității, autoarea susține că nu există o justificare rațională pentru stabilirea unui tratament juridic identic pentru situații diferite, cu efectul instituirii unei poveri excesive asupra creditorului. Tratamentul juridic al debitorilor care se pot prevala de dispozițiile legii criticate este identic, atâta vreme cât aceasta nu stabilește criterii de diferențiere a debitorilor care se află în imposibilitate de plată de cei care nu se află în această situație. Consecința unei asemenea omisiuni este că banca este obligată să suporte, în mod nejustificat, atingerile aduse dreptului său de proprietate generate de liberarea de datorie inclusiv a debitorilor care nu se află în imposibilitate efectivă de plată.

36. Deși accesul liber la o activitate economică și libera inițiativă sunt garantate prin **art. 45 din Constituție**, dispozițiile legale criticate limitează această garanție sub două aspecte. Operațiunile de creditare, care reprezintă unele dintre activitățile principale ale creditorilor, sunt limitate sub aspectul operațiunilor de recuperare a sumelor acordate, în baza cărora au fost întocmite planurile de profitabilitate, cu atât mai mult cu cât legea afectează contractele și executările anterioare intrării sale în vigoare. Cel de-al doilea aspect vizează transformarea forțată a creditorului într-un „vehicul imobiliar”, deși nu a exprimat liber o astfel de inițiativă economică. Banca nu are ca obiect principal de activitate desfășurarea activităților comerciale privitoare la imobile, iar, prin transferul forțat al proprietății asupra imobilelor, va fi obligată să desfășoare această activitate neprevizionată.

37. Nu are relevanță faptul că instituția de credit a primit un bun imobil drept garanție a obligației de rambursare a creditului ori, în cazul executării silite a bunului, prețul de adjudecare, întrucât intenția de la momentul constituirii ipotecii nu este aceea de a dobândi acest imobil în proprietate, ci doar de a avea o preferință înaintea altor creditori în ceea ce privește sumele valorificate din vânzarea respectivului bun ipotecat, indiferent în mâinile cui s-ar afla la momentul valorificării. Dreptul de ipotecă, înțeles ca drept real accesoriu, nu schimbă obiectul creanței pe care o garantează, în speță fiind un drept real garantând executarea unei obligații de a da o sumă de bani, ci îl pune pe creditor în poziția unui creditor preferat. Este adevărat că aceste persoane juridice pot deține imobile în proprietate, dar astfel de

imobile sunt deținute ca bază a exercitării comerțului lor specific, și nu ca un scop în sine al comerțului lor.

38. Din prisma art. 45, în coroborare cu art. 135 din Constituție, statul are obligația de a nu schimba sau altera scopul activității unui actor la viața economică, altfel se încalcă libertatea comerțului. Darea în plată potrivit Codului civil, respectiv preluarea în contul creanței, potrivit Codului de procedură civilă, sunt situații de excepție. Cât timp măsura se menține în limitele unei excepții, este rezonabilă și proporțională scopului executării obligațiilor. Transformarea ei în regulă, prin instituirea unui drept unilateral, potestativ al consumatorului și a unei obligații corelative a creditorului de a accepta darea în plată, sub sancțiunea pronunțării unei hotărâri de către instanța de judecată, încalcă în mod evident libertatea economică a creditorului, care este silit să accepte o altă modalitate de valorificare a creanței decât aceea care rezultă din scopul activității sale și natura contractelor încheiate în realizarea acestuia (împrumuturi bănești care, potrivit principiului nominalismului, presupun restituirea întocmai a sumelor împrumutate).

39. Libera inițiativă ar însemna libertatea persoanei de a desfășura activitatea economică în modalitatea pe care aceasta o consideră cea mai potrivită pentru a-și atinge scopul, uzând de mijloacele juridice pe care le are la dispoziție. În desfășurarea activității sale economice, persoana este liberă să își aleagă partenerii contractuali și clienții. Ca o consecință, deși libertatea contractuală nu are valențe constituționale exprese, ea ar putea fi subsumată conceptului de liberă inițiativă, deoarece mijlocul juridic prin care persoana participă la viața economică este contractul ca formă de manifestare a libertății contractuale.

40. Se mai susține că, atunci când este vorba despre un raport între particulari, statul trebuie să reglementeze justa exercitare a drepturilor concurente, și nu să supună un particular voinței arbitrare a unui alt particular. Nu sunt prevăzute condițiile în care libertatea prevăzută de art. 53 din Constituție poate fi îngrădită prin instituirea dreptului consumatorului de a proceda la darea în plată, ceea ce înseamnă că dreptul consumatorului ce restrânge libertatea economică este discreționar. Măsurile propuse sunt disproporționate față de scopul urmărit. Scopul este protejarea debitorilor aflați în dificultate financiară, pe când Legea nr. 77/2016 — art. 4 alin. (1) — nu prevede o astfel de condiție pentru aplicarea dării în plată cu efect liberatoriu.

41. Protejarea consumatorilor și simpla calitate de consumator a uneia dintre părțile contractului nu pot conduce la un asemenea efect drastic de încălcare a libertății economice și contractuale, cu atât mai mult cu cât elementul de protecție socială lipsește cu desăvârșire din cadrul condițiilor de admisibilitate din art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016. Aceasta cu atât mai mult cu cât acordarea de drepturi generale unei categorii largi de consumatori, fără a exista criterii clare în ce privește necesitatea consumatorului de protecție socială, poate da naștere la abuzuri din partea consumatorilor.

42. În final se afirmă că, întrucât Legea nr. 77/2016 aduce atingere art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 44 alin. (1)—(3), art. 45 și art. 53 din Constituție, este evidentă încălcarea art. 1 din Constituție.

43. **Judecătoria Pitești — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 644D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 este neîntemeiată.

44. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă** apreciază că prevederile art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 nu sunt neconstituționale, în măsura în care acestea sunt aplicate și interpretate din perspectiva Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016.

45. **Judecătoria Alba Iulia** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 [cu excepția sintagmei

„precum și din devalorizarea bunurilor imobile”] din Legea nr. 77/2016 este întemeiată.

46. **Judecătoria Vaslui**, în Dosarul Curții nr. 988D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5) și art. 10 din Legea nr. 77/2016 este întemeiată.

47. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 10 și art. 11 [cu excepția tezei a II-a referitoare la sintagma „precum și din devalorizarea bunurilor imobile”] din Legea nr. 77/2016 este întemeiată.

48. **Judecătoria Vaslui**, în Dosarul Curții nr. 1.031D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 77/2016 este întemeiată.

49. **Judecătoria Pitești — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 1.033D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 este neîntemeiată.

50. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 [cu excepția sintagmei „precum și din devalorizarea bunurilor imobile”] din Legea nr. 77/2016 este neîntemeiată.

51. **Judecătoria Iași — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) și (3), art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 este neîntemeiată.

52. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

53. **Guvernul**, în punctul său de vedere, în Dosarul Curții nr. 2.370D/2017, evocă soluțiile pe care le-a pronunțat Curtea Constituțională în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 și își justifică punctul de vedere prin raportare la acestea. Astfel, Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 referitor la sintagma „precum și din devalorizarea bunurilor imobile” a devenit inadmisibilă, având în vedere prevederile art. 29 alin. (3) și alin. (5) din Legea nr. 47/1992. De asemenea, Guvernul arată că prevederile art. 11 teza întâi, raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale în măsura în care instanța judecătorească verifică condițiile referitoare la existența impreviziunii. Excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi, precum și a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă. Excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi, raportate la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016, este neîntemeiată.

54. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătoria-raportori, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

55. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

56. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din actele de sesizare, îl constituie prevederile art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1)—(3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016. Curtea constată că motivarea autoarelor excepției de neconstituționalitate nu vizează, în fapt, dispozițiile art. 7 din Legea nr. 77/2016, în integralitatea lui, ci alin. (1), (2), (3), (5) și (6) ale acestuia. Prin urmare, în soluționarea prezentei cauze, Curtea constată că este investită exclusiv cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1)—(3) și (5)—(6) din Legea nr. 77/2016, și nu se va pronunța cu privire la constituționalitatea prevederilor art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016. Astfel, prevederile criticate menționate au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (3): „Dispozițiile prezentei legi se aplică și în cazul în care creanța creditorului izvorând dintr-un contract de credit este garantată cu fideiusiunea și/sau solidaritatea unuia sau mai multor codebitori sau coplătitori.”;

— Art. 3: „Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, consumatorul are dreptul de a i se stinge datoriile izvorâte din contractele de credit cu tot cu accesorii, fără costuri suplimentare, prin darea în plată a imobilului ipotecat în favoarea creditorului, dacă în termenul prevăzut la art. 5 alin. (3) părțile contractului de credit nu ajung la un alt acord.”;

— Art. 4 alin. (1): „(1) Pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și accesoriilor sale prin dare în plată trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) creditorul și consumatorul fac parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1), astfel cum acestea sunt definite de legislația specială;

b) cuantumul sumei împrumutate, la momentul acordării, nu depășea echivalentul în lei a 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit;

c) creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință;

d) consumatorul să nu fi fost condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru infracțiuni în legătură cu creditul pentru care se solicită aplicarea prezentei legi.”;

— Art. 5 alin. (1)—(3): „(1) În vederea aplicării prezentei legi, consumatorul transmite creditorului, prin intermediul unui executor judecătoresc, al unui avocat sau al unui notar public, o notificare prin care îl informează că a decis să îi transmită dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar, detaliind și condițiile de admisibilitate a cererii, astfel cum sunt reglementate la art. 4.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă și stabilirea unui interval orar, în două zile diferite, în care reprezentantul legal sau convențional al instituției de credit să se prezinte la un notar public propus de debitor în vederea încheierii actului translativ de proprietate, prin care se stinge orice datorie a debitorului, principal, dobânzi, penalități, izvorând din contractul de credit ipotecar, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.

(3) Prima zi de convocare la notarul public nu poate fi stabilită la un termen mai scurt de 30 de zile libere, perioadă în care se suspendă orice plată către creditor, precum și orice procedură judiciară sau extrajudiciară demarată de creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia îndreptată împotriva consumatorului sau a bunurilor acestuia.”;

— Art. 7 alin. (1)—(3) și (5)—(6): „(1) În termen de 10 zile de la data comunicării notificării emise în conformitate cu dispozițiile art. 5, creditorul poate contesta îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii reglementate de prezenta lege.

(2) Cererea se judecă în procedură de urgență, cu citarea părților, de judecătoria în circumscripția căreia domiciliază consumatorul.

(3) *Apelul împotriva hotărârii pronunțate în conformitate cu dispozițiile alin. (2) se depune de partea interesată în termen de 15 zile lucrătoare de la comunicare și se judecă cu celeritate.[...]*

(5) *În situația în care se admite contestația formulată de creditor, părțile vor fi puse în situația anterioară îndeplinirii demersurilor prevăzute de prezenta lege.*

(6) *În termen de 10 zile de la data respingerii definitive a contestației, creditorul are obligația să se prezinte, în conformitate cu notificarea prealabilă a debitorului, la notarul public indicat în cuprinsul acesteia. Dispozițiile art. 5 alin. (4) sunt aplicabile atât în vederea transmiterii informațiilor și a înscrisurilor, cât și în vederea stabilirii datei exacte a semnării actului de dare în plată.”;*

— Art. 8 alin. (1) și (5): „(1) În situația în care creditorul nu se conformează dispozițiilor prevăzute de prezenta lege, debitorul poate cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor.[...]

(5) *Dreptul de a cere instanței să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractele de credit aparține și consumatorului care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra debitorului.”;*

— Art. 10: „(1) *La momentul încheierii contractului translativ de proprietate, respectiv de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive, potrivit prevederilor art. 8 sau, după caz, ale art. 9, va fi stinsă orice datorie a debitorului față de creditor, acesta din urmă neputând solicita sume de bani suplimentare.*

(2) *De dispozițiile prezentului articol beneficiază și codebitorul sau fideiusorul care a garantat obligația debitorului principal.”;*

— Art. 11: „*În vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit, precum și din devalorizarea bunurilor imobile, prezenta lege se aplică atât contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după această dată.”*

57. În opinia autoarelor excepțiilor de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind liberul acces la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 135 privind economia, iar principiile constituționale invocate în legătură cu art. 1 alin. (5), fără o consacrare textuală, sunt principiile accesibilității și previzibilității legii.

58. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, ca element comun al situației de fapt din cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat Curtea în prezentele dosare, că toate contractele de credit au fost încheiate înaintea intrării în vigoare a noului Cod civil, respectiv 1 octombrie 2011. Autoarele excepțiilor au invocat neconstituționalitatea art. 3 din Legea nr. 77/2016, fără să se raporteze, în mod distinct, așa cum a procedat Curtea în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, la cele două ipoteze ale acestuia, respectiv ipoteza care vizează aplicabilitatea noului Cod civil [„*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*”] și ipoteza care vizează aplicabilitatea vechiului Cod civil. În aceste condiții, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea [...] unei dispoziții dintr-o lege [...] care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor **art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016, este inadmisibilă.**

59. Faptul că toate contractele de credit ce fac obiectul cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat Curtea în aceste dosare au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil este relevant și în examinarea admisibilității, de asemenea din perspectiva art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepției de neconstituționalitate a **tezei a doua a art. 11** din Legea nr. 77/2016. Astfel, potrivit primei teze a acestuia, dispozițiile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, iar, potrivit celei de-a doua teze a art. 11, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă, întrucât acestea vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

60. Prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a reținut că dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016, sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească are posibilitatea și obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor impreviziunii pentru fiecare contract de credit în parte.

61. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, faptul că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a constatat că prevederile menționate în prealabil sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească, în condițiile manifestării opoziției creditorului, poate și trebuie să facă aplicarea teoriei impreviziunii la contractele în derulare, precum și faptul că decizia precitată a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, anterior datei la care a fost sesizată Curtea Constituțională în dosarele conexe în prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate a prevederilor **art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și (5)—(6) și ale art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 va fi respinsă ca inadmisibilă.**

62. În continuare, Curtea va examina pretinsa contrarietate dintre, pe de o parte, principiile și dispozițiile constituționale invocate în susținerea prezentei excepții de neconstituționalitate și, pe de altă parte, celelalte dispoziții ale Legii nr. 77/2016 criticate.

63. Curtea reține că prevederile legale criticate din Legea nr. 77/2016 au mai format, în repetate rânduri, obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind, spre exemplu, în deciziile nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, nr. 15 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 7 aprilie 2017, nr. 35 din 19 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 10 mai 2017, nr. 92 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, nr. 93 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 22 mai 2017, nr. 94 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 4 august 2017, nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, nr. 238 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 11 august 2017, nr. 240 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 402 din 29 mai 2017, nr. 357 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 19 octombrie 2017, nr. 358 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 3 octombrie 2017, nr. 359 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861 din 1 noiembrie 2017, nr. 367 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 564 din 17 iulie 2017, și nr. 391 din 6 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 31 octombrie 2017.

64. Considerentele reținute de Curte în deciziile menționate sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în analiza criticilor formulate din perspectiva principiilor și dispozițiilor constituționale invocate în prezentele cauze.

65. În ceea ce privește criticile formulate din perspectiva respectării exigențelor impuse de **art. 1 alin. (5)** din Constituție și a principiilor subsumate acestuia de către autoarele excepției, respectiv al accesibilității, previzibilității, securității, legalității, siguranței circuitului civil, statului de drept, autorității de lucru judecat și stabilității legii, în paragrafele 109—111 ale Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a reținut, în esență, că aspectele invocate în legătură cu art. 1 alin. (5) din Constituție vizează, mai degrabă, chestiuni care țin de interpretarea sau aplicarea legii de către instanța judecătorească sau se referă la corelarea dintre prevederi legale din acte normative diferite.

66. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea **art. 15 alin. (2)** din Constituție, Curtea a reținut, în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, că „Indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei imprevizunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei imprevizunii la nivelul contractului de credit, prevederile acesteia nu retroactivează.” [paragraful 115].

67. Cu privire la critica raportată la **art. 16** din Constituție referitor la principiul egalității, pe lângă cele reținute de Curte în paragraful 112 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, prin care a constatat conformitatea cu acest standard constituțional a prevederilor criticate, se observă și că, în Decizia nr. 35 din 19 ianuarie 2017 [paragraful 64], Curtea a reiterat jurisprudența sa constantă potrivit căreia noțiunea fundamentală de egalitate în fața legii nu presupune că stabilirea unui tratament juridic diferențiat unor situații distincte este discriminatorie. Curtea a mai reținut, în Decizia nr. 35 din 19 ianuarie 2017, că deosebirile obiective dintre categoria profesioniștilor și cea a consumatorilor sunt suficient de relevante și semnificative încât să justifice opțiunea legiuitorului de a le aplica un regim juridic distinct, în acest fel asigurându-se deplina respectare a acestui principiu constituțional fundamental. Astfel, în Decizia nr. 192 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 21 iunie 2005, Curtea a precizat că „Egalitatea în fața legii și a autorităților publice, consacrată cu titlu de principiu de art. 16 alin. (1) din Constituție, își găsește aplicare doar atunci când părțile se găsesc în situații identice sau egale, care impun și justifică același tratament juridic și deci instituirea aceluiași regim juridic. *Per a contrario*, când acestea se află în situații diferite, regimul juridic aplicabil fiecăreia nu poate fi decât diferit, soluție legislativă care nu contravine, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat”.

68. În ceea ce privește criticile formulate din perspectiva **art. 21 și art. 24 din Constituție** și care vizează prevederile art. 7 din Legea nr. 77/2016, Curtea reamintește că, în paragraful 116 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, a reținut că instituția imprevizunii aplicabilă *ope legis*, pentru toate contractele încheiate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, nu poate fi recunoscută, fiind în contradicție cu prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și cele ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

69. Referitor la criticile formulate din perspectiva prevederilor **art. 44** din Constituție, în paragraful 128 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a reținut că în jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 270 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 28 iulie 2014, paragraful 19), a statuat că, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atributele acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice

generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate (în acest sens, a se vedea și Decizia nr. 19 din 8 aprilie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 24 mai 1993). De asemenea, Curtea a statuat prin Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Așadar, textul art. 44 din Constituție cuprinde expres în cadrul alin. (1) o dispoziție specială în temeiul căreia legiuitorul are competența de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate, inclusiv prin introducerea unor limite vizând atributele dreptului de proprietate. În aceste condiții, Curtea a reținut că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție; însă limitele dreptului de proprietate, indiferent de natura lor, nu se confundă cu însăși suprimarea dreptului de proprietate. Statul protejează dreptul de proprietate în condițiile exercitării sale cu bună-credință (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 245 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 20 iulie 2016, paragrafele 59—60). Dreptul de proprietate al instituțiilor de credit nu cunoaște nicio limitare în condițiile imprevizunii, adaptarea/încetarea contractelor neînsemnând nici măcar limitarea dreptului de proprietate.

70. De asemenea, prin Decizia nr. 93 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 22 mai 2017, paragrafele 41—48, Curtea a constatat că măsurile prevăzute de prevederile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016 respectă exigențele testului de proporționalitate și nu aduc atingere substanței dreptului de proprietate al creditorilor.

71. În sfârșit, referitor la prevederile art. 11 teza întâi, raportate la prevederile art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, Curtea reține că, potrivit art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, „*Dreptul de a cere instanței să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractele de credit aparține și consumatorului care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra debitorului.*”

72. Pentru o înțelegere clară a acestui text se impune situarea sa în contextul mai larg al art. 8 din Legea nr. 77/2016, în integralitatea lui. Alin. (1) al art. 8 din Legea nr. 77/2016 instituie un remediu judiciar de drept civil specific Legii nr. 77/2016, respectiv dreptul a cere instanței **să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor**. Art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 mai reglementează, deopotrivă, două aspecte cu referire la acest remediu judiciar.

73. În primul rând, acest remediu judiciar are o natură subsidiară, în sensul că se poate recurge la el numai în situația în care creditorul nu se conformează dispozițiilor prevăzute de Legea nr. 77/2016. Mai precis, în situația în care creditorul nu procedează, potrivit art. 5 alin. (2) și (4) din Legea nr. 77/2016, la încheierea actului translativ de proprietate, prin care se stinge orice datorie a debitorului, principal, dobânzi, penalități, izvorând din contractul de credit ipotecar, sau/și în situația, reglementată de art. 7 alin. (6) din Legea nr. 77/2016, în care, în termen de 10 zile de la data respingerii definitive a contestației formulate potrivit art. 7 din Legea nr. 77/2016, creditorul nu se prezintă, în conformitate cu notificarea prealabilă a debitorului, la notarul public indicat în cuprinsul acesteia, în vederea semnării actului de dare în plată.

74. În al doilea rând, art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 indică **titularul** dreptului de a recurge la acest remediu judiciar specific, respectiv debitorul. Prevederile art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 reprezintă, la rândul lor, o clarificare a sferei titularului dreptului de a recurge la remedii judiciale specifice instituite de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016. Astfel, dacă art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 nu face decât să se refere la categoria generală a **debitorului**, art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 se referă la o anumită categorie, specifică, de titulari ai acestui drept la acțiune, respectiv **consumatorul care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat**. Cu alte cuvinte, legiuitorul a specificat, în mod expres, o anumită categorie de titulari ai remediei judiciale specifice instituite de art. 8 al Legii nr. 77/2016 — consumatorul care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat. În sfârșit, de asemenea în scopul clarificării sferei titularului dreptului la acțiunea instituită de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, art. 8 alin. (5) din aceasta dispune că acel consumator care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat poate formula această acțiune, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra sa.

75. Rezultă că, în soluționarea acțiunii în constatare instituite de art. 8 al Legii nr. 77/2016, deci inclusiv al celei formulate de către consumatorul care a fost supus executării silite a imobilului ipotecat, instanța judecătorească va aplica, în mod obligatoriu, teoria impreviziunii. O asemenea concluzie este, de altfel, consolidată, și în paragraful 123 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, în care Curtea a reținut că instanța judecătorească poate aprecia cu privire la îndeplinirea condițiilor privind existența impreviziunii și în faza executării silite. În urma

procesului de aplicare, inclusiv în faza executării silite, a teoriei impreviziunii, instanța judecătorească, potrivit considerentelor de la paragraful 121 al deciziei precitate, va pronunța o hotărâre prin care va dispune fie adaptarea contractului în forma pe care o decide, fie încetarea sa.

76. Cu referire la criticile prevederilor Legii nr. 77/2016 formulate din perspectiva art. **45 și art. 135 alin. (2) lit. b)** din Constituție, Curtea a reținut, în Decizia nr. 35 din 17 ianuarie 2017 [paragraful 65], că însuși textul art. 45 din Constituție dispune că accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate în condițiile legii. Or, dispozițiile criticate din Legea nr. 77/2016 se pot încadra în această categorie, în condițiile legii, legiuitorul constituind însuși acordându-i legiuitorului ordinar prerogativa de a stabili condițiile exercitării accesului liber al persoanei la o activitate economică, precum și a liberei inițiative. De altfel, Curtea Constituțională a stabilit în Decizia nr. 282 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, că „principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor.”

77. Cu privire la criticile formulate în această excepție de neconstituționalitate din perspectiva prevederilor art. 53 din Constituție, pentru identitate cu rațiunea avută în vedere în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea reține că acestea nu au incidență în soluționarea prezentei cauze [paragraful 130].

78. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi, în ceea ce privește dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 5 alin. (3) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi, cu privire la celelalte dispoziții legale,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza a doua, precum și a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3, art. 4 alin. (1), art. 7 alin. (1)—(3) și (5)—(6) și ale art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. din București în dosarele nr. 13.036/280/2016 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă, nr. 18.563/300/2016 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă, nr. 34.845/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă și nr. 33.422/245/2016 al Judecătoriei Iași — Secția civilă, de Societatea ERB New Europe Funding II B.V. în Dosarul nr. 12.883/280/2016 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă, precum și de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București în dosarele nr. 4.204/176/2016 al Judecătoriei Alba Iulia, nr. 5.959/333/2016 și nr. 4.786/333/2016 ale Judecătoriei Vaslui și nr. 16.193/302/2016 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale aceluiași instanțe, și constată că acestea sunt constituționale, prin raportare la criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Pitești — Secția civilă, Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă, Judecătoriei Alba Iulia, Judecătoriei Vaslui, Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția civilă, Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă și Judecătoriei Iași — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 decembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind unele măsuri referitoare la pregătirea și exercitarea de către România a Președinției Consiliului Uniunii Europene în anul 2019

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și ținând cont de prevederile art. 4 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Cheltuielile aferente procesului de pregătire și exercitare de către România a Președinției Consiliului Uniunii Europene în anul 2019 se suportă, în condițiile legii, de la bugetul de stat.

Art. 2. — (1) Ordonatorii de credite ai bugetului de stat, cu atribuții în procesul de pregătire și exercitare a Președinției Consiliului Uniunii Europene, sunt autorizați să angajeze și să efectueze, în condițiile legii, cheltuielile necesare pregătirii și exercitării în condiții optime a Președinției Consiliului Uniunii Europene, precum și cele necesare pregătirii și derulării evenimentelor conexe, incluzând, fără a se limita la, cheltuieli pentru acțiuni de diplomatie publică, evenimente media și acțiuni de promovare, cadouri, transport intern și internațional, catering și cazare pentru participanții la evenimente, închirieri mijloace de transport, materiale personalizate, telecomunicații, măsuri de asigurare a securității, servicii de traducere și interpretariat.

(2) Reuniunile organizate în România, precum și evenimentele conexe desfășurate în condițiile alin. (1), trebuie să fie avizate de Ministerul Afacerilor Externe prin Unitatea pentru Pregătirea Președinției Consiliului Uniunii Europene 2019, din punctul de vedere al oportunității și încadrării în calendarul de activități aferent procesului de pregătire și exercitare de către România a Președinției Consiliului Uniunii Europene.

(3) Numărul și tipul acțiunilor de protocol organizate în cadrul activităților de pregătire și exercitare a Președinției Consiliului

Uniunii Europene sunt stabilite de organizatori în funcție de specificul și anvergura acestora.

(4) Cazarea participanților în cadrul delegațiilor conduse de șefi de stat, de guvern, de organisme internaționale, miniștri, miniștri delegați sau secretari de stat va fi asigurată în structuri de cazare de maximum 5 stele, iar cazarea participanților în cadrul delegațiilor de rang inferior va fi asigurată în structuri de cazare de maximum 4 stele.

Art. 3. — Pentru acțiunile de protocol organizate în procesul de pregătire și exercitare de către România a Președinției Consiliului Uniunii Europene, precum și a evenimentelor conexe acestuia, normativele de cheltuieli de protocol sunt cele prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 4. — (1) Prevederile prezentei hotărâri se aplică reuniunilor organizate în țară, în contextul procesului de pregătire și exercitare de către România a Președinției Consiliului Uniunii Europene în anul 2019.

(2) În sensul prezentei hotărâri, prin *participanți la reuniunile prilejuite de procesul de pregătire și exercitare de către România a Președinției Consiliului Uniunii Europene în anul 2019* se înțeleg delegați oficiali, reprezentanți mass-media, personal de securitate și organizatori, străini și români.

Art. 5. — Ordonatorii principali de credite răspund de modul de utilizare a sumelor aferente acțiunilor de protocol organizate cu ocazia pregătirii și exercitării de către România a Președinției Consiliului Uniunii Europene în anul 2019.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,
Dănuț Sebastian Neculăescu,
secretar de stat

Ministrul delegat pentru afaceri europene,
Victor Negrescu

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

Normativele de cheltuieli

- a) Mic dejun/dejun/dineu de lucru oferite de viceprim-miniștri, miniștri, miniștri delegați, conducătorii celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale: 360 lei/persoană/zi;
- b) Mic dejun/dejun/dineu de lucru oferite de secretari de stat, subsecretari de stat, secretari generali, secretari generali adjuncți, președinți ai grupurilor de lucru ale Consiliului Uniunii Europene, directori generali din ministere: 250 lei/persoană/zi;
- c) Recepție oferită de persoanele prevăzute la lit. a) și b): 240 lei/persoană/eveniment;
- d) Cocktail oferit de persoanele prevăzute la lit. a) și b): 120 lei/persoană/eveniment;
- e) Cheltuieli cu mese zilnice pentru delegațiile conduse de miniștri sau de miniștri delegați și pentru invitații miniștrilor sau ai miniștrilor delegați și ai conducătorilor celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale: 150 lei/persoană;
- f) Cheltuieli cu mese zilnice pentru delegațiile conduse de secretari de stat, subsecretari de stat, secretari generali sau secretari generali adjuncți și pentru invitații secretarilor de stat, subsecretarilor de stat și ai celor cu funcții asimilate acestora, ai președinților grupurilor de lucru ale Consiliului Uniunii Europene, ai directorilor generali din ministere și din celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale: 120 lei/persoană;
- g) Tratații oferite în timpul tratativelor, reuniunilor sau ședințelor (cafea, apă minerală, sucuri și altele): 30 lei/persoană;
- h) Cadouri ce pot fi oferite de ministru, ministru delegat cu prilejul vizitelor în străinătate sau a vizitelor efectuate în România de demnitari străini: 350 lei/persoană/cadou;
- i) Cadouri ce pot fi oferite de secretar de stat sau subsecretar de stat cu prilejul vizitelor în străinătate sau al vizitelor efectuate în România de demnitari străini: 175 lei/persoană/cadou.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 093374